

[Christmas Møller.]

virkelig Alvor i Regeringens Rentepolitik —, at en virkelig og en varig Nedsættelse af Renteniveauet her i Landet skabes ikke ved, at der føres en Kapitalpolitik og en økonomisk Politik, som betyder, at Kapitalen bruges, nej, Rentenedsættelsesmulighed skabes først og fremmest derigennem, at der bliver Mulighed for Kapitalopsparing.

Vi vil derfor fra Det konservative Folkepartis Side, som jeg ogsaa tror den højtærede Finansminister har regnet med, paa Forhaand være imod nye direkte Skatter og mener, at den højtærede Finansminister maatte puste paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Clausager talte om de forskellige Kriseforlig og mente; at Kriseforliget af Oktober 1931 var det ringeste. Ja, Meningerne kan jo være saa forskellige; jeg mener, det var det bedste, og jeg vil med Hensyn til den direkte Beskatning, som blev gennemført ved Kriseforliget af 19. Oktober 1931, gerne pege paa, at ved dette Kriseforlig var vi lige ved Begyndelsen af Krisen, og da kunde man naturligvis meget bedre tage en direkte Beskatning, end efter at man i 1931 og 1932 og nu for 1933—34 har dynget den ene ekstra direkte Beskatning oven paa den anden. Men vi vil da for vort Vedkommende sige til Ministeren — idet man naturligvis aldrig nægter at gaa ind i et Udvalg og gaa ind i et Arbejde med et Lovforslag, som Landets Regering har forelagt —, at vi er imod en ny direkte Beskatning, at vi mener, at den er uheldig og gaar paa tværs af selve den økonomiske Politik, som Landet først og fremmest kræver.

Men er vi i Almindelighed imod øget direkte Beskatning, saa er vi i endnu højere Grad imod en direkte Beskatning, der antager den Form, som Regeringen her har valgt. Det er alt for nemt, naar vi alle sammen ved, at Stillingen er den, at der af det samlede Antal Skatteydere rundt regnet er en Snes Tusinde, som har en Indtægt paa over 10 000 Kr., maaske er det lidt mindre paa Grund af de daarlige Tider, men jeg tager det sidste Tal, jeg har, og det er ca. en Snes Tusinde Mennesker, og der er lidt under 1 Million Skatteborgere i Landet; det er, siger jeg, alt for nemt for den højtærede Regering at pille disse 20 000 ud; næste Gang piller man maaske de faa Tusinde ud, som har over 20 000 Kr.,

og kan da anvende nøjagtig den samme Argumentation, om det ikke er langt lettere for dem at betale nogle faa Hundrede Kroner i øget Skat, end det er for mange andre at betale nogle faa Kroner. Vi tror, at den Tendens, der ligger i dette Lovforslag, er overmaade farlig, og den er fuldkommen urigtig og paa tværs, kan jeg godt sige, af den Udvikling, man skulde have inden for et sundt Folkestyre. Et sundt Folkestyre har til Forudsætning, at den lige og almindelige Valgrets Vælgere kan stemme ogsaa saaledes, at de ikke alene ser paa deres egne snævre Interesser, men at de ser paa Helheden. Men det, Socialdemokratiet og Regeringen gør med Forslag som dette, er i Stedet for at samle just at dele mest muligt, og vi for vort Vedkommende tror, at man gør stor Skade derved, at man derigennem ogsaa pisker forskellige Stemninger op, som ingen kan ønske at faa pisket frem her i Landet.

Vi for vort Vedkommende vil derfor, saaledes som vi har gjort det tidligere, naar Regeringen har stillet Lovforslag af denne Art, vende os imod denne Særbeskatning af enkelte noget større Skatteydere. Vi mener ogsaa, at den Form, Regeringen har givet Selskabsbeskatningen, er fuldkommen uacceptabel.

Men først og fremmest ønsker vi at pege paa, at hvis der skal føres en rigtig økonomisk Politik her i Landet, en Politik, som giver Mulighed for Beskæftigelse og Mulighed for Arbejders Iværksættelse, saa maa det ikke være en Politik, som først og fremmest angriber Kapital og Opsparing, men saa maa det være en Politik, som fremmer dem, saaledes at Kapitalen kan eftersøge Arbejde.

Jørgen Jørgensen: Der er fra alle Sider udtalt Villighed til at skaffe Dækning for det Underskud paa Finansloven, som endnu ikke er dækket selv efter de Forslag, der har været drøftet tidligere i Dag; og det maa naturligvis ogsaa være Rigsdagen Opgave at søge at holde Balance paa Budgettet. Alle maa da erkende, at det gennem disse Aar har været af meget stor Betydning, at Staten har været i Stand til at række en hjælpende Haand til adskillige, der har været i Vanskeligheder, og det maa heller ikke glemmes, at en stor Del af de Ekstras-katter, der er opkrævet, er anvendt til